

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Αγωνιστική Συνεργασία Καθηγητών - Εργατική Αριστερά Εκπαιδευτικών - Κίνηση Εκπαιδευτικών «Δ. ΓΛΗΝΟΣ» - Τοπικά Ενωτικά Σχήματα - Ανένταχοι Αριστεροί Καθηγητές

15ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΟΛΜΕ

Συνέδριο αντίστασης και αγώνα

Το ... «ΝΕΟ» ΣΧΟΛΕΙΟ

Για ΟΛΜΕ που με ενωτικούς αγώνες θα διεκδικεί:

- ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής
- 12χρονη δημόσια δωρεάν εκπαίδευση για όλα τα παιδιά
- ολόπλευρη στήριξη του εκπαιδευτικού

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ 15ο ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Αγαπητές/αγαπητοί συνάδελφοι,

Καμία άλλη περίοδος της μεταπολιτευτικής ιστορίας του τόπου μας δε σημαδεύτηκε από μια τόσο σκληρή και ανάληπτη επίθεση σε βάρος των εργαζομένων όσο η τελευταία διατία.

Σε καμία άλλη περίοδο της νεοελληνικής ιστορίας δεν αμφισβητήθηκε και δεν υπονομεύτηκε τόσο ωμά και απροσχημάτιστα η εκπαίδευση ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό.

Και αυτή τη διπλή επίθεση, στο εκπαιδευτικό μας έργο και στα εργασιακά μας δικαιώματα, τη βιώνουμε με τον πιο επώδυνο τρόπο εμείς οι εκπαιδευτικοί.

Σε μια τόσο αρνητική συγκυρία, στη σκιά της καταστροφικής πολιτικής της Τρόικας και του Μνημονίου, που ακολουθεί πιστά η κυβέρνηση, καλούμαστε να εκλέξουμε τους αντιπροσώπους μας για το 15ο Συνέδριο της ΟΛΜΕ.

Η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ έχει αναλάβει τη στήριξη των συμφερόντων του κεφαλαίου και λειτουργεί ως διεκπεραιωτής των κατευθύνσεων των νεοφιλελεύθερων καπιταλιστικών μηχανισμών. Τα μέτρα που έχουν ληφθεί, αλλά και αυτά που προωθούνται αυτή την περίοδο με πρόσχημα την κρίση, αλλάζουν δραματικά τη θέση των εργαζομένων, διευρύνουν τις οικονομικές ανισότητες στη χώρα μας και καταργούν ιστορικές κατακτήσεις του συνδικαλιστικού κινήματος και βασικά δικαιώματα, όπως η δημόσια κοινωνική ασφάλιση, οι εργασιακές σχέσεις, τα συλλογικά δικαιώματα. Οι πολιτικές που ακολουθούνται έχουν δραματικές επιπτώσεις στους εργαζόμενους και οδηγούν την οικονομία σε αδιέξοδο και την κοινωνία σε διάλυση.

Το Σύμφωνο για το Ευρώ σηματοδοτεί τη μεγαλύτερη επίθεση που έχει εκδηλωθεί μεταπολεμικά ενάντια στους εργαζόμενους της χώρας μας. Η κυβέρνηση της χώρας μας συνυπογράφοντας αυτό το Σύμφωνο μας οδηγεί από τη λιτότητα του Μνημονίου σε ένα φαύλο κύκλο οικονομικής δυσπραγίας.

Οι εργαζόμενοι της χώρας μας, όπως και άλλων χωρών της περιφέρειας της Ευρωζώνης, οδηγούνται δέσμιοι, με πρόσχημα τη μείωση του δημόσιου χρέους και των ελλειμμάτων που το ίδιο το Κεφάλαιο δημιούργησε, σε μια βίαιη φτωχοποίηση, όπου θα κυριαρχούν οι μισθοί εξαθλίωσης, η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η ανατροπή των συνταξιοδοτικών δικαιωμάτων (αύξηση των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης κ.λπ.) και τα υψηλότερα ποσοστά ανεργίας.

Η κυβέρνηση:

- Κατεδαφίζει και εκποιεί ό,τι απέμεινε από τη δημόσια περιουσία. Συρρικνώνει τις δημόσιες δαπάνες για παιδεία, υγεία, πρόνοια και εμπορευματοποιεί τις υπηρεσίες τους, ενισχύοντας ακόμη περισσότερο τις κοινωνικές ανισότητες. Αυξάνει τα τιμολόγια των ιδιωτικοποιημένων ή των προς ιδιωτικοποίηση πρώην δημόσιων επιχειρήσεων προσθέτοντας νέα βάρη στα λαϊκά στρώματα.

- Αφήνει ασύδοτους τους εργοδότες με πρόσχημα την οικονομική κρίση να κάνουν μαζικές απολύσεις και να παραβιάζουν την εργατική νομοθεσία. Αυξάνει την ανεργία σε πρωτοφανή για τη χώρα μας επίπεδα βυθίζοντας ένα εκατομμύριο ανέργους και τις οικογένειές τους σε απόγνωση. Ανάμεσα σε αυτούς ένα μεγάλο μέρος είναι οι άνεργοι εκπαιδευτικοί, που βλέπουν την προοπτική της μόνιμης και σταθερής εργασίας ολοένα να απομακρύνεται.

- Με τους νέους, έμμεσους κυρίως, φόρους φορτώνει τα λαϊκά στρώματα με νέα δυσβάσταχτα βάρη και μειώνει ακόμη περισσότερο το εισόδημα των εργαζομένων.

- Καταργεί σχολικές μονάδες χωρίς να νοιάζεται για τις αρνητικές παιδαγωγικές και κοινωνικές επιπτώσεις της πρακτικής της.

Αυτή η πολιτική, πέρα από τις άληθες αρνητικές στοχεύσεις της, αποσκοπεί και στην περιθωριοποίηση και διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος, καθώς επιδίωξη της κυβέρνησης είναι να το καταστήσει στη συνείδηση των εργαζομένων ανίκανο να υπερασπίσει θεμελιώδη δικαιώματά τους.

Υπάρχει προοπτική

Ο αγώνας για την απόκρουση αυτής της πολιτικής πρέπει να στοχεύει ταυτόχρονα στην επαναφορά και τη διεύρυνση των δικαιωμάτων που καταργήθηκαν. Το επόμενο διάστημα είναι ιδιαίτερα κρίσιμο. Η συνέχιση των αντιλαϊκών πολιτικών του Μνημονίου και η λήψη νέων μέτρων με πρόσχημα την αναθεώρηση του ελλείμματος θα έχουν δραματικές επιπτώσεις στην οικονομία και την κοινωνία. Η Δημόσια Εκπαίδευση, τα κοινωνικά αγαθά και τα δικαιώματά μας θα ξαναβρεθούν στο στόχαστρο.

Κεντρικός άξονας της πάλης του συνδικαλιστικού μας κινήματος για το επόμενο διάστημα παραμένει η ανατροπή της κυβερνητικής πολιτικής και η ακύρωση του Μνημονίου.

Πιο συγκεκριμένα, πρέπει να επιμείνουμε στα παρακάτω:

- Προβολή μιας αξιόπιστης εναλλακτικής πρότασης για την αντιμετώπιση της κρίσης προς όφελος των εργαζομένων και

ολόκληρης της κοινωνίας.

- Διασφάλιση και αναβάθμιση της δημόσιας δωρεάν παιδείας. Οι ταξικοί φραγμοί στη μόρφωση, που διευρύνονται συνεχώς, πρέπει να καταργηθούν.
- Στήριξη του εισοδήματός μας και επιπλέον αυξήσεις για τη βελτίωση μισθών και συντάξεων. Όχι στο νέο μισθολόγιο των περαιτέρω περικοπών.
- Επαναφορά, κατοχύρωση και διεύρυνση των ασφαλιστικών δικαιωμάτων μας.
- Όχι στο πάγωμα των προσλήψεων, κατάργηση των μνημονιακών ρυθμίσεων που περιορίζουν τις προσλήψεις μόνιμου προσωπικού στη δημόσια εκπαίδευση και γενικότερα στο Δημόσιο. Άμεση κάλυψη όλων των κενών στην εκπαίδευση.
- Συγκρότηση και ανάπτυξη δικτύων αλληλεγγύης για τη στήριξη των συναδέλφων, των μαθητών μας και των οικογενειών τους που χειμάζονται από την οικονομική κρίση.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Η εκπαιδευτική πολιτική στη χώρα μας κινείται στο πλαίσιο της νεοφιλελεύθερης καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης. **Στρατηγική επιλογή είναι η εκπαίδευση να αντιστοιχηθεί με τις ανάγκες της κερδοφορίας και της ανταγωνιστικότητας του διεθνούς κεφαλαίου, με επιχειρηματικά κριτήρια.** Από αυτό απορρέουν οι τάσεις εμπορευματοποίησης, η προτεραιότητα στην κατάρτιση έναντι της μόρφωσης, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η προώθηση της αξιοθόγησης-χειραγώγησης των εκπαιδευτικών, η ενίσχυση με νέες διαστάσεις των κοινωνικών ανισοτήτων.

Η μετατροπή της εκπαίδευσης από δημόσιο κοινωνικό αγαθό και υποχρέωση του κράτους σε εμπόρευμα είναι βασική απόρροια αυτής της πολιτικής. Προωθείται η ιδιωτικοποίηση σε όλο το εκπαιδευτικό φάσμα και η δραστική μείωση των δημόσιων επενδύσεων, με παράλληλη εισβολή των επιχειρήσεων και ιδιοποίηση των πιο κερδοφόρων τομέων της εκπαίδευσης.

Σύμφυτη με αυτή την εκπαιδευτική πολιτική είναι η επιδίωξη για την αναπαραγωγή και διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων. Τα παιδιά των πλούσιων κοινωνικών στρωμάτων προορίζονται για απασχολήσιμοι εργαζόμενοι χαμηλής ειδίκευσης, ευέλικτοι, με όρους που καθορίζει η «επιχειρηματικότητα». Από τη άλλη, επιδιώκεται η διασφάλιση της παραγωγής διευθυντικών στελεχών με υψηλή ειδίκευση, που θα εμπορούνται από τις «αξίες» του νεοφιλελευθερισμού.

Στον τομέα της γνώσης οι συνέπειες είναι καταλυτικές:

- υποβάθμιση της γενικής/ανθρωπιστικής παιδείας, ιδίως στο επίπεδο του Λυκείου, που κατοχυρώνεται ως προθάλαμος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης,
- ενίσχυση της στροφής προς την απλή κατάρτιση και τις πιστοποιημένες δεξιότητες σε ένα καώδες σύμπαν αποσπασματικών πληροφοριών, που αδυνατούν να συγκροτηθούν σε συμπαγές και κριτικό εργαλείο κατανόησης του εαυτού, της κοινωνίας και του κόσμου,
- υπαγωγή της επιστήμης, της έρευνας και της τεχνικής στις επιδιώξεις των αγορών και στην ανάγκη ανταγωνισμού και κερδοφορίας του κεφαλαίου με νέους όρους.

Στον ιδεολογικό τομέα το σχολείο επιδιώκει να ενσταλάξει στα νέα μέλη της κοινωνίας τις «αξίες» της ανταγωνιστικότητας, του καταναλωτισμού, της ατομικής ελευθερίας και ανέλιξης.

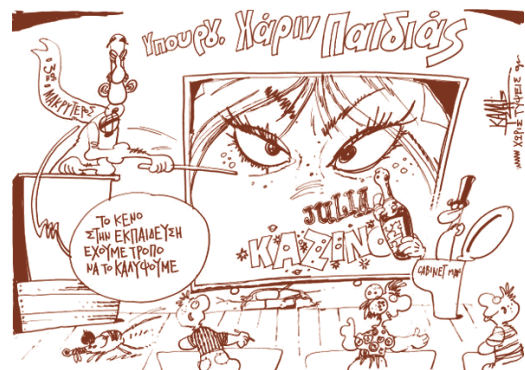
Τίποτε από αυτά δεν μπορεί να επιτευχθεί χωρίς την εξασφάλιση πειθαρχημένων και χειραγωγούμενων εκπαιδευτικών. Η αξιοθόγηση-χειραγώγηση των εκπαιδευτικών είναι το απαραίτητο εργαλείο για την πλήρη υπαλληλοποίησή τους. Αυτή η στόχευση προωθείται με τις ρυθμίσεις για τη διοικητική αναδιάρθρωση της εκπαίδευσης. Η περιφέρεια καθίσταται, σε ακόμα μεγαλύτερο βαθμό, ιμάντας μεταβίβασης των κεντρικών εντολών, η σχολική μονάδα προσδένεται πιο ασφικτικά στον κεντρικό έλεγχο, ο διευθυντής-«μάντζερ» του σχολείου καθίσταται τοποτηρητής της εκπαιδευτικής ιεραρχίας, ενώ ο σύλληλος διδασκόντων περιορίζεται σε εκτελεστικό όργανο των άνωθεν εντολών και στην υποβολή «προτάσεων» στους ιεραρχικά ανώτερους.

Η επιδείνωση όλου του φάσματος των εργασιακών σχέσεων, το ασφαλιστικό, η μισθολογική υποβάθμιση και ιδιαίτερα η ελαστικοποίηση, με την επέκταση του θεσμού της ωρομισθίας, τους αναπηρωτές μειωμένου ωραρίου και τους αναπηρωτές ΕΣΠΑ επιστρατεύονται για να καταστήσουν τους εκπαιδευτικούς ένα φτηνό, εκμεταλλεύσιμο και ιδεολογικά υποταγμένο εργατικό δυναμικό.

«Νέο Σχολείο», όπως «Νεοφιλελευθερισμός»

Με μια ρητορική ανέξοδων υποσχέσεων και «φιλικών προς τον χρήστη» δεσμεύσεων δημοσιοποιήθηκαν από τον προηγούμενο χρόνο οι πρώτες εξαγγελίες για το «νέο σχολείο». Ένα σχολείο εναρμονισμένο, όπως άθλιωστε δηλώνεται και επίσημα, με τους στρατηγικούς στόχους της νεοφιλελεύθερης εκπαιδευτικής πολιτικής που ακολουθεί η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι αλλαγές που προωθούνται τόσο στο περιεχόμενο σπουδών όσο και στη δομή και λειτουργία του «νέου σχολείου» στοχεύουν στην κατεύθυνση ενός φτηνού, ιδιωτικοποιημένου, πειθαρχημένου και προσαρμοσμένου στα κυρίαρχα συμφέροντα σχολείου, που θα παράγει εργατικό δυναμικό με περιορισμένη γενική μόρφωση, εύκολα χειραγωγίσιμο και υποκείμενο στην κάθε είδους εκμετάλλευση.

Οι εξαγγελίες για το «νέο σχολείο» του ΠΑΣΟΚ αποτελούν στην ουσία συνέχεια και διέγερση των αντίστοιχων διακηρύξεων της Νέας Δημοκρατίας («Όλα είναι ..θέμα Παιδείας!» του Ευρ. Στυλιανίδη και «Ψηφιακή Τάξη» του Άρη Σπηλιωτόπουλου).

Είναι έκδηλη και στη χώρα μας η προσπάθεια ενοχοποίησης των εκπαιδευτικών και ιδίως του συνδικαλιστικού κινήματος για όλα τα αρνητικά που παρατηρούνται στην εκπαίδευση.

Η πρόσφατη, κατά παραγγελία του Υπ. Παιδείας, προκατασκευασμένη «έρευνα» δημοσκοπικής εταιρείας για το Λύκειο δείχνει ξεκάθαρα τους στόχους της κυβερνητικής πολιτικής. Με ταχυδακτυλουργικά τεχνάσματα η «έρευνα» βάζει στο στόμα των μαθητών και των γονέων τους απόψεις όπως ότι «κύριοι υπεύθυνοι για τη χαμηλή ποιότητα διδασκαλίας είναι οι καθηγητές», ότι «οι καθηγητές ενδιαφέρονται μόνο για τα ιδιαίτερα μαθήματά τους» και ότι «'δουλειά' γίνεται μόνο στο φροντιστήριο».

Όσον αφορά την ΤΕΕ, η ηγεσία του Υπ. Παιδείας διακηρύσσει την «αναβάθμισή» της με το Τεχνολογικό Λύκειο, αλλά ο σχεδιασμός της βασίζεται στις ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων. Δεν υπάρχει καμία δέσμευση για ενσωμάτωση σε αυτό όλων των μορφών κατάρτισης που λειτουργούν σε άριστη υποχρησία στο χώρο της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Η κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των αποφοίτων της ΤΕΕ παραμένει μετέωρη, καθώς συνδέεται με το νόμο για τη διά βίου μάθηση, που ουσιαστικά προβλέπει την αποδόμηση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των πτυχιών. Έντονη επιφύλαξη προκαλεί και η εξαγγελία ότι «θα γίνει αξιολόγηση του κάθε ΕΠΑ.Λ. και ΕΠΑ.Σ. χωριστά!» Αν αυτό συνδυαστεί με την πολιτική των συγχωνεύσεων σχολικών μονάδων και την «ευελιξία» των ειδικοτήτων ως προς τις ανάγκες της αγοράς, γίνεται αντιληπτό το αντιεκπαιδευτικό αποτέλεσμα που θα παραγάγει αυτό το μείγμα πολιτικής.

Μια άλλη πρόταση

Για μας η παιδεία αποτελεί καθολικό ανθρώπινο δικαίωμα και κοινωνικό αγαθό. Αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας να παρέχει δημόσια δωρεάν εκπαίδευση ισότιμα σε όλους, με στόχο την ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας.

Διεκδικούμε ενιαία 12χρονη υποχρεωτική εκπαίδευση και 2χρονη υποχρεωτική προσχολική που θα παρέχεται δωρεάν σε κάθε παιδί χωρίς διακρίσεις και αποκλεισμούς. Απαιτούμε τη δημιουργία ενός **πραγματικά Ενιαίου Λυκείου**, που θα βασίζεται στο **συνδυασμό της θεωρίας με την πράξη**, θα ενοποιεί τη γενική με την επαγγελματική εκπαίδευση, και θα περιλαμβάνει τόσο θεωρητικά μαθήματα όσο και πρακτικές δραστηριότητες ως αναπόσπαστο στοιχείο της γενικής μόρφωσης.

Διεκδικούμε, επίσης, ένα Δημόσιο και δωρεάν σύστημα επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης μετά την αποφοίτηση από το Ενιαίο Λύκειο για όσα επαγγέλματα δεν απαιτούν πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Η εκπαίδευση αυτή να εξασφαλίζει ένα στέρεο υπόβαθρο γενικών γνώσεων και να οδηγεί σε πτυχίο που θα συνοδεύεται με επαγγελματικά δικαιώματα.

Το σχολείο, κατά τη δική μας αντίληψη, είναι χώρος πολύπλευρης γνωστικής καλλιέργειας, κριτικής σκέψης και δημιουργικής αμφισβήτησης. Σκοποί του είναι ολόπλευρη ανάπτυξη της προσωπικότητας των παιδιών, η γνωστική, συναισθηματική, κοινωνική τους ωρίμανση σε περιβάλλον ελευθερίας και συλλογικότητας, η τόνωση της αυτοεκτίμησης και της αλληλοεκτίμησης, η ενίσχυση της πρωτοβουλίας και της ικανότητας συνεργασίας. Παρέχει την αναγκαία για τον σύγχρονο πολίτη γενική παιδεία, που εξασφαλίζει την κατανόηση των βασικών προβλημάτων της φύσης και της κοινωνίας, αλλά και βασικές γνώσεις στην τεχνολογία. Προάγει την αισθητική αγωγή, τη διαπολιτισμική εκπαίδευση, τη φυσική αγωγή και άθληση, την περιβαλλοντική εκπαίδευση, την αγωγή υγείας, τις καλές τέχνες και τον πολιτισμό, την ανάπτυξη δημιουργικών δραστηριοτήτων. Σχολείο ανοικτό στην κοινωνία, χωρίς να εξαρτάται από τις δυνάμεις που ελέγχουν την αγορά. Σχολείο που εξασφαλίζει στα παιδιά κρατική πιστοποίηση της γνώσης σε πληροφορική και ξένες γλώσσες.

Διεκδικούμε άμεσα:

- αύξηση των κρατικών δαπανών για την παιδεία τουλάχιστον στο 5% του ΑΕΠ -ή στο 15% των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού,
- ανώτατο όριο 20 μαθητών στο τμήμα και 10 μαθητών ανά καθηγητή στα εργαστήρια,
- ουσιαστική στήριξη της ΤΕΕ, με ίδρυση ενός λυκείου της ΤΕΕ που θα ενσωματώνει όλες τις δομές εντός και εκτός Υπ.Παιδείας, με μεταλυκειακό έτος ειδίκευσης για όλες τις ειδικότητες, οργανικά ενταγμένο στο λύκειο, με ισότιμη πρόσβαση των μαθητών στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων,
- πρωινή λειτουργία όλων των σχολείων και εξοπλισμό τους με όλα τα απαιτούμενα μέσα (σχολική βιβλιοθήκη, εργαστήρια, αίθουσα υπολογιστών, γυμναστήριο κ.λπ.), καθώς και με το αναγκαίο διοικητικό προσωπικό,
- ισότιμη ένταξη -σχολική και κοινωνική- όλων των ομάδων που αντιμετωπίζουν ιδιαίτερες δυσκολίες στη σχέση τους με το εκπαιδευτικό σύστημα - Ζώνες Εκπαιδευτικής Προτεραιότητας όπου χρειάζεται.
- δομές επαρκούς υποστήριξης της σχολικής μονάδας από εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό,
- αντικατάσταση των σχολικών προγραμμάτων και βιβλίων με σύγχρονα, σύμφωνα με τις προτάσεις του κλάδου, βασισμένα στη διεπιστημονική προσέγγιση της γνώσης,
- κατάρτιση των πανελλαδικών εξετάσεων και αποσύνδεση του Λυκείου από το σύστημα πρόσβασης σε ΑΕΙ-ΑΤΕΙ – στόχος η ελεύθερη πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση,
- ριζική αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου και κλείσιμο των κολεγίων και Κέντρων Ελεύθερων Σπουδών – να μην ιδρυθούν Ιδιωτικά Πανεπιστήμια,
- επαρκή αρχική εκπαίδευση των εκπαιδευτικών στα πανεπιστήμια και ετήσιας διάρκειας περιοδική επιμόρφωση όλων

των εκπαιδευτικών με ευθύνη των ΑΕΙ και με ταυτόχρονη απαλλοτρίωση από τα διδακτικά τους καθήκοντα,

- καθιέρωση υποτροφιών με αδιάβλητες και αντικειμενικές διαδικασίες για όλους τους εκπαιδευτικούς και χορήγηση του αναγκαίου αριθμού εκπαιδευτικών αδειών.

ΕΡΓΑΣΙΑΚΑ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ – ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ

Σε παράλληλη πορεία με τις επιδιώξεις του «νέου σχολείου» κινούνται οι επιδιώξεις της εκπαιδευτικής πολιτικής της κυβέρνησης για τους/τις εκπαιδευτικούς.

Οι διορισμοί σχεδιάζεται να γίνονται σε επίπεδο Διεύθυνσης Εκπαίδευσης, σύμφωνα με τη λογική του «αποκεντρωμένου» σχολείου («Καθηκράτης»). Επίσης, αποσυνδέεται ακόμα περισσότερο το πτυχίο από το επάγγελμα του εκπαιδευτικού, ο οποίος πρέπει να αποκτά και πιστοποιητικό παιδαγωγικής επάρκειας.

Γενικά, για τον πολυπόθητο διορισμό των εκπαιδευτικών ανοίγεται ένας μαραθώνιος διαδοχικών αξιολογήσεων, που περιλαμβάνει, μετά την απόκτηση του πτυχίου, την υποχρεωτική κατοχή του Πιστοποιητικού Παιδαγωγικής Επάρκειας, την επιτυχή συμμετοχή στο διαγωνισμό του ΑΣΕΠ, την επιτυχή διεκπεραίωση της διετούς περιόδου «δοκιμασίας» υπό τα καυδιανά δίκρανα του «μέντορα», και την τελική μονιμοποίησή τους. Ακόμα και μετά από όλες αυτές τις δοκιμασίες δεν είναι σίγουρη η μονιμοποίηση, αφού η αξιολόγηση μπορεί να καταλήξει σε πρόταση μετάταξής του σε άλλη υπηρεσία του

υπουργείου Παιδείας. Παράλληλα, η «μνημονιακή» πρακτική της περικοπής των διορισμών αχρηστεύει όλες τις προηγούμενες διαδικασίες.

Μια σειρά μέτρων, όπως η προωθούμενη αύξηση του ωραρίου διδασκαλίας, οι υποχρεωτικές υπερωρίες, η αύξηση του αριθμού μαθητών/-τριών στα τμήματα, οι συγχωνεύσεις και καταργήσεις σχολείων, οι γραφειοκρατικές και ελεγκτικές διαδικασίες κατάρτισης προγραμματισμού και αξιολογικής έκθεσης, και οι πρακτικές της υποχρεωτικής μετακίνησης για συμπλήρωση ωραρίου, επιβαρύνουν σημαντικά το εκπαιδευτικό έργο.

Η κυβέρνηση παρά τις αντιδράσεις ψήφισε ρύθμιση που προβλέπει την υποχρεωτική διάθεση των εκπαιδευτικών για πλήρες ωράριο (ή και για συμπλήρωση ωραρίου) από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση στα ΙΕΚ και μάλιστα κατά προτεραιότητα. Η ρύθμιση αυτή τινάζει στον αέρα το εργασιακό στάτους των εκπαιδευτικών, κυρίως όσων

εργάζονται στη δευτεροβάθμια τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση. Τα ΙΕΚ, όχι μόνο δεν ανήκουν στο τυπικό εκπαιδευτικό σύστημα αλλά με το νέο νόμο μεταφέρονται στην τοπική αυτοδιοίκηση. Οι εκπαιδευτικοί μεταφέρονται, ουσιαστικά χωρίς τη θέλησή τους, έξω από το εκπαιδευτικό σύστημα.

Η κυβέρνηση θα ψηφίσει το επόμενο διάστημα νέο μισθολόγιο στο Δημόσιο, με το οποίο σχεδιάζει να μειώσει ακόμα περισσότερο τις αποδοχές μας. Τα επιδόματα, ανάμεσα σε αυτά και το επίδομα εξωδιδακτικής απασχόλησης των εκπαιδευτικών, μπαίνουν στο στόχαστρο των περικοπών. Το νέο μισθολόγιο θα προωθηθεί όχι για να αποκαταστήσει τις αδικίες μεταξύ των κλάδων του Δημοσίου, αλλά για να μειώσει περαιτέρω το εισόδημά μας μέσω της ισοπέδωσης προς τα κάτω, της σύνδεσης των αποδοχών με την αξιολόγηση και του διαχωρισμού νέων και παλιών συναδέλφων.

Είναι γεγονός, επίσης, ότι η πρόσφατη μελέτη έχει συνταχθεί με βάση τις βάρβαρες περικοπές που έχουν δεχθεί μέχρι σήμερα τα εισοδήματά μας (25% κατά μέσο όρο για το 2010) και τα σενάρια που προβάλλει για τις μισθολογικές εξελίξεις στα επόμενα χρόνια προβλέπουν και νέες μειώσεις. Ενδεικτικά, η ετήσια μισθολογική δαπάνη προβλέπεται να μειωθεί κατά 7 δισ. ευρώ.

Οι νόμοι που ψηφίστηκαν τα προηγούμενα χρόνια μετέτρεψαν τις συντάξεις μας σε βοηθήματα και αύξησαν τα όρια ηλικίας και τα χρόνια υπηρεσίας, αποσυνδέοντας τους μισθούς από τις συντάξεις. Οι διατάξεις των αντισταθμιστικών νόμων και ιδιαίτερα όσες αναφέρονται στα επικουρικά ταμεία, με το να μην επιτρέπουν την κάλυψη των ελλειμμάτων από το κράτος και να προβλέπουν τη χορήγηση παροχών με βάση αναλογιστικές μελέτες, θα οδηγήσουν στην κατακόρυφη μείωση βοηθημάτων και συντάξεων. Το πάγωμα των προσλήψεων, η αύξηση του αριθμού των συνταξιούχων, οι ιδιωτικοποιήσεις αλλά και η περικοπή των αποδοχών των εν ενεργεία υπαλλήλων θα οξύνουν ακόμη περισσότερο την κατάσταση. Είναι φανερό ότι το ΤΠΔΥ, το ΜΤΠΥ και το ΤΕΑΔΥ οδηγούνται σε διάλυση. Το κράτος και οι κυβερνήσεις της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ, αφού καταλήστεψαν τα ταμεία μας, σήμερα στέλνουν το λογαριασμό στους ασφαλισμένους.

Διεκδικούμε:

- Υπογραφή κλαδικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας για το εργασιακό καθεστώς και τις υπηρεσιακές μεταβολές των εκπαιδευτικών σύμφωνα με τις θέσεις της ΟΛΜΕ. Κατάργηση του «Καθηκοντολογίου». Όχι στην αξιολόγηση – χειραγώγηση των εκπαιδευτικών. Όχι στην κοινωνική κατηγοριοποίηση των σχολείων μέσω της αξιολόγησης των σχολικών μονάδων. Όχι στο θεσμό του μέντορα. Να καταργηθεί ο νέος νόμος του Υπουργείου Παιδείας («πολυνομοσχέδιο»-ν.3848/10). Σταθερή και μόνιμη εργασία στην εκπαίδευση. Κατάργηση ΑΜΕΣΑ του θεσμού του ωρομισθίου και του αναπληρωτή μειωμένου ωραρίου καθώς και του αναπληρωτή μέσω ΕΣΠΑ. Να διοριστούν άμεσα όλοι οι συνάδελφοι που έχουν θεμελιώσει δικαίωμα διορισμού (ΑΣΕΠ και πίνακες προϋπηρεσίας) από το Σεπτέμβριο του 2010. Να αναγνωριστεί

ολόκληρη η προϋπηρεσία των αναπήρωτων-ωρομισθίων (και μετά τις 30-6-2010).

Περιορισμός των προσλήψεων αναπήρωτων αυστηρά στις περιπτώσεις πραγματικής αναπήρωσης. 12μηνη σύμβαση για τους αναπήρωτες με πλήρη εργασιακά δικαιώματα.

- **Όχι στις νέες περικοπές των μισθών μας που σχεδιάζει η κυβέρνηση με το νέο μισθολόγιο.** Να καταργηθούν όλοι οι νόμοι με τους οποίους έγιναν περικοπές στους μισθούς μας. Γνήσιες και ουσιαστικές κλαδικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Νέο μισθολογικό καθεστώς με ενσωμάτωση των γενικών επιδομάτων στο βασικό, ώστε ο μισθός του νεοδιόριστου να διαμορφωθεί στα 1.400 ευρώ καθαρά, με αναλογικές αυξήσεις στα υπόλοιπα μισθολογικά κλιμάκια. Ακώλυτη μισθολογική εξέλιξη. Διπλάσιασμός και σύνδεση (ως ποσοστό) της ωρομίσθιας αποζημίωσης με τις συνολικές αποδοχές του εκπαιδευτικού. Άμεση καταβολή της ειδικής παροχής των 176 ευρώ και του συνόλου των αναδρομικών για όλους και ενσωμάτωσή της στο βασικό μισθό.

- **Κατάργηση του νόμου 3865/10 και όλων των αντιασφαλιστικών νόμων** («Σιούφα», «Ρέππα», «Πετραλιά»). Πλήρη σύνταξη με 30 χρόνια εργασίας χωρίς όριο ηλικίας. Ουσιαστική κρατική επιχορήγηση των ασφαλιστικών ταμείων ΤΩΡΑ, και ιδιαίτερα του ΤΠΔΥ και του ΟΠΑΔ.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥ ΔΣ ΤΗΣ ΟΛΜΕ

Η Ομοσπονδία τη διετία που πέρασε είχε να αντιμετωπίσει την **πρωτοφανή επίθεση** της κυβέρνησης στα εργασιακά δικαιώματα, τους μισθούς και τις συντάξεις, καθώς και μια αυταρχική και αντιδημοκρατική ηγεσία στο Υπουργείο Παιδείας που προωθεί αντεκπαιδευτικές ανατροπές και ρυθμίσεις που διαλύουν τη δημόσια εκπαίδευση.

Η ΟΛΜΕ κατόρθωσε γενικά να εκφράσει την αντίθεση του κλάδου μας σε αυτή την πολιτική μνημονίου κυβέρνησης – ΕΕ – ΔΝΤ με ποικίλους τρόπους. Οργάνωσε απεργιακές κινητοποιήσεις σε συνεργασία με τη ΔΟΕ, αλλά και με άλλες ομοσπονδίες, συμμετείχε ενεργά στις γενικές απεργίες και τα συλλαλητήρια. Σημαντική ήταν η παρουσία των εκπαιδευτικών στα μπλοκ της ΟΛΜΕ στα πολύ μεγάλα συλλαλητήρια στις 5/5/10, 15/12/10 και 23/2/11. Οργάνωσε παραστάσεις διαμαρτυρίας σε Υπουργείο και Διευθύνσεις εκπαίδευσης ενάντια στις συγχωνεύσεις σχολείων. Συνέβαλε, σε συντονισμό με άλλες ομοσπονδίες (ΟΕΝΓΕ, ΠΟΕ-ΟΤΑ, ΔΟΕ κ.λπ.), στην ανάδειξη της αναγκαιότητας στήριξης του κοινωνικού κράτους.

Από την άλλη πλευρά, **δραματικά ελλειμματική ήταν η λειτουργία του ΔΣ της ΟΛΜΕ**, που είχε την αντανάκλασή της και στη δράση της, που συνολικά ήταν κατώτερη των περιστάσεων. Βέβαια, πρέπει να λάβουμε υπόψη μας και το συνολικό αρνητικό κλίμα που επικρατεί στην κοινωνία για τη συλλογική δράση των εργαζομένων και τα συνδικαλιστικά όργανα, που έχει τις ρίζες του καταρχάς στο βαρύ πλήγμα που έχει επιφέρει ο κυβερνητικός συνδικαλισμός.

Η θητεία του ΔΣ ξεκίνησε με το αρνητικό γεγονός της μονοπαρταξιακής σύνθεσης του προεδρείου. Σύνθεσης που λειτούργησε αρνητικά στην αναγκαία συσπείρωση όλων των εκπαιδευτικών και έφερε διαλυτικά φαινόμενα στη δράση και τη λειτουργία του ΔΣ. Η ΠΑΣΚ άδραξε την ευκαιρία για να αποσυρθεί και από τη στοιχειώδη συμβολή στη δράση της Ομοσπονδίας. Επιμείναμε με επανειλημμένες προτάσεις μας στη συμμετοχή όλων των δυνάμεων στο προεδρείο της ΟΛΜΕ, με γνώμονα πάντα την καλύτερη λειτουργία του ΔΣ.

Τα μέλη του ΔΣ της ΟΛΜΕ, στην πλειονότητά τους, αρνήθηκαν να αναλάβουν τις στοιχειώδεις καταστατικές τους ευθύνες. Απορρίφθηκαν επανειλημμένα προτάσεις μας να ανατεθούν συγκεκριμένα καθήκοντα στο πλαίσιο λειτουργίας του ΔΣ της ομοσπονδίας! Έτσι από το 11μελές ΔΣ, με την υλοποίηση των αποφάσεων ασχολούνταν 3-4 μέλη (τα 2 μέλη των Συνεργαζόμενων Εκπαιδευτικών Κινήσεων, ο εκπρόσωπος των Παρεμβάσεων και ο Πρόεδρος του ΔΣ).

Μεγάλη διστακτικότητα και αναβλητικότητα έδειξε το ΔΣ στο να απαντά είτε σε δημοσιεύματα εφημερίδων είτε σε ανακοινώσεις και δηλώσεις της Υπουργού Παιδείας. Πρόσφατο παράδειγμα οι εξαγγελίες για την επίσηυση της έναρξης των εξετάσεων και για το λύκειο. Δεν λειτούργησε οργανωμένο γραφείο τύπου. Αρκετές αποφάσεις καθυστέρησαν να υλοποιηθούν, ενώ άλλες έμειναν μόνο στα χαρτιά. Ελλιπής ήταν ακόμα και η φυσική παρουσία των περισσότερων μελών του ΔΣ στην ζωή και τη δράση της ομοσπονδίας. Χαρακτηριστικά, όχι μόνο ακυρώθηκε η απόφαση του συνεδρίου για την αναμόρφωση του Δελτίου της ΟΛΜΕ, αλλά σταμάτησε και η έκδοσή του. Δεν υλοποιήθηκε η συνεδριακή απόφαση για δημιουργία πολιτιστικού οργανισμού. Απορρίφθηκαν αρκετές προτάσεις μας για τη δημόσια προβολή των προτάσεων και αιτημάτων του εκπαιδευτικού κινήματος. Πραγματοποιήθηκαν ελάχιστες συνεντεύξεις τύπου.

ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΙΣ

Τη διετία που πέρασε γίναμε μάρτυρες της **αλλαγής φρουράς στην εκπροσώπηση του κυβερνητικού συνδικαλισμού** και στην ΟΛΜΕ. Η ΔΑΚΕ, που καταψήφισε όλο το προηγούμενο διάστημα τις αποφάσεις των Συνεδρίων και των Γενικών Συνελεύσεων, μετά την κυβερνητική αλλαγή μετεξελέχθη σε «αγωνιστική» παράταξη που ξεπερνά τους πάντες σε κορώνες για επαναλαμβανόμενες απεργίες!

Η ΠΑΣΚ εγκατέλειψε πολύ γρήγορα τις αποφάσεις και τα αιτήματα που και η ίδια ψήφισε στα δύο τελευταία συνέδρια, και μετατράπηκε σε υποστηρικτή της μνημονιακής πολιτικής στην

οικονομία και την εκπαίδευση. Οι εκπρόσωποι της ΠΑΣΚ δεν ανταποκρίθηκαν στις καταστατικές, αλλή και στις συνδικαλιστικές τους ευθύνες. Αντίθετα, παρεμπόδιζαν συστηματικά τις πρωτοβουλίες της ΟΛΜΕ και αμφισβητούσαν τις εκτιμήσεις και τα αιτήματα του κλάδου. Ενώ σίγησε σχεδόν ένα χρόνο και δεν εξέδωσε ούτε μια κεντρική ανακοίνωση για τα μέτρα και τις περικοπές των μισθών και συντάξεών μας, έσπασε τη σιωπή της όχι για να καταγγείλει τις συγχωνεύσεις / καταργήσεις σχολείων, αλλή για να αναμασήσει τα ψέματα της Υπουργού και του Περιφερειακού Διευθυντή Αττικής για δήθεν «επίθεση» εκπαιδευτικών και μαθητών στα γραφεία της Περιφερειακής Διεύθυνσης Εκπαίδευσης Αττικής.

Ο εκπρόσωπος του ΠΑΜΕ Εκπαιδευτικών στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ όχι μόνο δεν κατέθεσε καμία συνθετική πρόταση ούτε πήρε καμία εποικοδομητική για τον κλάδο και το δημόσιο σχολείο πρωτοβουλία, αλλή **αποστασιοποιήθηκε εντελώς από τη λειτουργία και τη δράση της Ομοσπονδίας**. Ακόμα και η φυσική του παρουσία στην ΟΛΜΕ περιοριζόταν στις τακτικές συνεδριάσεις, αλλή και εκεί ήταν ελλειμματική. Συνεχής και συστηματική ήταν η προσπάθειά του να απαξιωθεί η δράση της ΟΛΜΕ από τους συναδέλφους, ώστε να προβάλλεται ως μόνη διέξοδος η ισχυροποίηση του ΠΑΜΕ και η συμμετοχή στις δικές του κινητοποιήσεις.

Οι εκπρόσωποι των Παρεμβάσεων - Συσπειρώσεων στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ είχαν θετική συμβολή στη δράση της ομοσπονδίας. Βελτιώθηκε ο συντονισμός με τις Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις. Αυτό δείχνει και την αναγκαιότητα της συνεννόησης και της κοινής δράσης το επόμενο διάστημα σε όλα τα επίπεδα, που δυστυχώς μέχρι σήμερα, για διάφορους λόγους οι Παρεμβάσεις αρνούνται.

Η ΔΡΑΣΗ ΜΑΣ ΣΤΟ Δ.Σ. ΤΗΣ ΟΛΜΕ ΤΗ ΔΙΕΤΙΑ 2009-2011

Στη διάρκεια της θητείας του απερχόμενου Δ.Σ. της ΟΛΜΕ **αγωνιστήκαμε για την υπεράσπιση των συμφερόντων του κλάδου, ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του μνημονίου στην εκπαίδευση και την κοινωνία. Σταθήκαμε με υπευθυνότητα και πνεύμα συλλογικότητας απέναντι στα κρίσιμα προβλήματα της Δημόσιας Εκπαίδευσης και των συναδέλφων.**

Τονίσαμε την ανάγκη να συμβάλουν όλα τα μέλη του Δ.Σ. της ΟΛΜΕ στην αντιμετώπιση των κρίσιμων προβλημάτων του κλάδου και να οδηγηθούμε σε μια συσπείρωση που θα αγκαλιάζει όλες τις δυνάμεις του κλάδου. Δέσμευσή μας ήταν και παραμένει η συνεχής αγωνιστική παρουσία και δράση με βάση τις αποφάσεις των Συνεδρίων και των Γενικών Συνελεύσεων των Προέδρων των ΕΛΜΕ.

Τη διετία που πέρασε οι εκπρόσωποι των Συνεργαζόμενων Εκπαιδευτικών Κινήσεων (ΣΕΚ) στο Δ.Σ. της ΟΛΜΕ με τις προτάσεις μας και τη δράση μας:

- Συμβάλαμε αποφασιστικά στην οργάνωση των κινητοποιήσεων του κλάδου μας (Άνοιξη 2010 έως σήμερα), στο πλαίσιο του ευρύτερου συνδικαλιστικού κινήματος, για την απόκρουση της πολιτικής της κυβέρνησης και της Τρόικας, καταθέτοντας ταυτόχρονα συνθετικές προτάσεις, ώστε να ενεργοποιηθεί ο κλάδος μας, μέσα και από την πραγματοποίηση Γενικών Συνελεύσεων των ΕΛΜΕ.

- Συμβάλαμε ουσιαστικά στην ανάπτυξη της δράσης της ΟΛΜΕ, με την καθημερινή, πολύωρη παρουσία μας στην Ομοσπονδία, με τη στήριξη των αιτημάτων που έθεταν οι ΕΛΜΕ αλλή και μεμονωμένοι συνάδελφοι. Αποδείξαμε πως για τους εκπροσώπους των Συνεργαζόμενων Εκπαιδευτικών Κινήσεων δεν εξαρτάται από την όποια θέση στο προεδρείο η δραστηριοποίησή μας για την αποτελεσματική παρέμβαση της ομοσπονδίας. Εργαστήκαμε στην πραγματικότητα ως να είχαμε την κύρια ευθύνη για τη λειτουργία της ΟΛΜΕ.

- Πραγματοποιήσαμε δεκάδες επισκέψεις και περιοδείες σε ΕΛΜΕ και σχολεία, ομιλίες σε ημερίδες και άλλες εκδηλώσεις, συνεντεύξεις τύπου κ.λπ., στο πλαίσιο των δραστηριοτήτων της ΟΛΜΕ, στηρίζοντας ταυτόχρονα τις πρωτοβουλίες των ΕΛΜΕ.

- Προβάλαμε τα μικρά και τα μεγάλα αιτήματα του κλάδου μας, και μέσω των ΜΜΕ, με δημοσιεύματα, αλλή και με δηλώσεις και άρθρα των εκπροσώπων μας στο Δ.Σ. (π.χ. μειώσεις των μισθών μας, μετακινήσεις εκπαιδευτικών, επιλογές διευθυντών και σχολικών συμβούλων, δίωξη των βαθμολογητριών των αγγλικών των εξετάσεων του 2007 κ.λπ.).

- Απαντήσαμε έγκαιρα σε διαστρεβλωτικά δημοσιεύματα του τύπου για τους καθηγητές (π.χ. για τους μισθούς) και σε ανακοινώσεις του Υπουργείου Παιδείας.

- Αναδείξαμε, με άρθρα και δηλώσεις μας σε Διαδίκτυο και ΜΜΕ, κρίσιμα θέματα εκπαιδευτικής πολιτικής (μείωση των εκπαιδευτικών δαπανών, «νέο» σχολείο, μείωση των διορισμών εκπαιδευτικών, κατάργηση της ΠΔΣ, σοβαρά προβλήματα της Τεχνικής – Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, διασπάθιση των πόρων του ΕΣΠΑ, καταργήσεις / συγχωνεύσεις σχολείων, νομοσχέδιο για τη διά βίου μάθηση, λειτουργία κολεγίων, φορητοί υπολογιστές, πρόωρη λήξη μαθημάτων κ.λπ.).

- Συμβάλαμε σε πρωτοβουλίες που αναδεικνύουν τον πολυδιάστατο κοινωνικό ρόλο και την ευαισθησία των εκπαιδευτικών (π.χ. εθελοντική αιμοδοσία).

- Οι παρεμβάσεις μας για την αντιμετώπιση κρουσμάτων αυθαιρεσίας και αυταρχισμού της διοίκησης και ποινικοποίησης των αγώνων, υπήρξαν άμεσες και αποφασιστικές.

- Συμβάλαμε αποφασιστικά στην ανάπτυξη της συνεργασίας της ΟΛΜΕ με τα ευρωπαϊκά εκπαιδευτικά συνδικάτα και στην ανάληψη κινηματικών πρωτοβουλιών για κοινή πανευρωπαϊκή δράση ενάντια στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές του «σχολείου της αγοράς». Η ΟΛΜΕ αναγνωρίζεται πλέον σε όλη την Ευρώπη ως ένα σημαντικό, ριζοσπαστικό, αγωνιστικό συνδικάτο. Τα πρόσφατα ψηφίσματα συμπάρτασης στους αγώνες μας από πολλές εθνικές ομοσπονδίες της Ευρώπης είναι αποτέλεσμα αυτής της προσπάθειας.

- Συμβάλαμε αποφασιστικά στην ανάπτυξη της δράσης του Κέντρου Μελετών και Τεκμηρίωσης (ΚΕΜΕΤΕ) της ΟΛΜΕ, δίνοντας έμφαση στην επιστημονική τεκμηρίωση και στήριξη των αιτημάτων των απεργιακών κινητοποιήσεων του κλάδου, στην προβολή των θέσεων και των επεξεργασιών της ΟΛΜΕ και του ΚΕΜΕΤΕ σε όλη τη χώρα (συμμετοχή σε ημερίδες, εκδηλώσεις κ.λπ.), στην οργάνωση της αντιπαράθεσης με τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές, στην επεξεργασία και προβολή θέσεων σε εκπαιδευτικά και εργασιακά θέματα, και στην ανάπτυξη γενικότερων ερευνητικών προγραμμάτων και δραστηριοτήτων.

- Είχαμε, μαζί με τους εκπροσώπους μας στο Δ.Σ. του ΚΕΜΕΤΕ, καθοριστικό ρόλο και συμβολή στην πραγματοποίηση του 9ου Εκπαιδευτικού Συνεδρίου της ΟΛΜΕ. Σχετικά με αυτό, επιβεβαιώθηκε η πρότασή μας ότι έπρεπε να είχε μετατεθεί ένα εξάμηνο αργότερα, για να υπάρξει καλύτερη οργάνωση και μεγαλύτερη συμμετοχή των συναδέλφων.

- Είχαμε, επίσης, σημαντική συμβολή στη διαμόρφωση των εισηγήσεων και επεξεργασιών της ΟΛΜΕ για εργασιακά και εκπαιδευτικά ζητήματα, καθώς και στην εκπροσώπηση της ΟΛΜΕ στην Επιτροπή Παρακολούθησης του ΕΣΠΑ, στην επιτροπή για την εκπαίδευση στο εξωτερικό, στην επιτροπή για τις αποσπάσεις και τις μεταθέσεις κ.ά.

- Δικαιώθηκε, και με δικαστικές αποφάσεις, η πρότασή μας για τη διεκδίκηση μέσω και της δικαστικής οδού του επιδόματος των 176 ευρώ για όλους τους εκπαιδευτικούς, κόντρα στη λογική των άλλων παρατάξεων.

Συναδέλφιοι/-σες,

Ως Συνεργαζόμενες Εκπαιδευτικές Κινήσεις στηρίζουμε σταθερά το διπλό στόχο του εκπαιδευτικού συνδικαλιστικού κινήματος: να υπερασπιστεί τα δικαιώματα των εκπαιδευτικών και να διευρύνει τις κατακτήσεις τους, αλλά και να διασφαλίσει την εκπαίδευση ως δημόσιο και κοινωνικό αγαθό, χωρίς διακρίσεις ή αποκλεισμούς.

Πρέπει να επιμείνουμε στην ενίσχυση και διεύρυνση των ταξικών χαρακτηριστικών του συνδικαλιστικού κινήματος. Να αποκρούσουμε την προσπάθεια της κυβέρνησης και του κεφαλαίου, που θέλουν να καλλιεργήσουν τον κοινωνικό αυτοματισμό, να διαιρέσουν και να απομονώσουν τμήματα των εργαζομένων, να ενσωματώσουν και να υποτάξουν το συνδικαλιστικό κίνημα.

Πρέπει να αντιμετωπίσουμε φαινόμενα πελατειακών σχέσεων και διαφθοράς, που το σύστημα σκόπιμα αφήνει να αναπτύσσονται από μικρές μειοψηφίες, για να συκοφαντηθούν συνολικά οι εκπαιδευτικοί και όλοι οι εργαζόμενοι.

Πρέπει να ενισχύσουμε την αυτονομία του συνδικαλιστικού κινήματος από κυβερνήσεις και κόμματα. Η υποκατάσταση συχνά της δημοκρατικής λειτουργίας της ΟΛΜΕ και των ΕΛΜΕ από συμφωνίες ανάμεσα στις ηγεσίες των παρατάξεων έχει συμβάλει στην απαξίωση των συνδικάτων, στην αναξιοπιστία τους, στην ακύρωση του ρόλου τους. Η αυτονομία των συνδικάτων και η αγωνιστική υπεράσπιση των δικαιωμάτων των εκπαιδευτικών αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για μια άλητη πορεία του συνδικαλιστικού μας κινήματος.

Κεντρικό ζήτημα και για το χώρο της εκπαίδευσης παραμένει η συνδικαλιστική κάλυψη όλων των συναδέλφων και ιδιαίτερα των «εκτός των τειχών». Η άγρια εκμετάλλευση των συναδέλφων μας που εργάζονται με ελαστικές εργασιακές σχέσεις είναι κυρίαρχο θέμα για το συνδικαλιστικό κίνημα, που οφείλει να υπερασπίσει πιο αποφασιστικά τα δικαιώματα των συμβασιούχων συναδέλφων.

Πρέπει, ακόμα, να συντονίσουμε τη δράση μας με τους εργαζομένους της Ευρώπης. Οι τελευταίες εξελίξεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και τα προβλήματα που δημιουργούνται στους εργαζομένους σε άλλες χώρες, ιδιαίτερα του Νότου, επιβάλλουν το συντονισμό και την κοινή δράση. Αυτή η ανάγκη γίνεται σήμερα εμφανέστερη με την οικονομική κρίση και τις επιπτώσεις του Συμφώνου Σταθερότητας και του Συμφώνου για το Ευρώ.

Το εκπαιδευτικό κίνημα μπορεί και πρέπει να ξαναβρεί το «κόκκινο νήμα» που θα το συνδέσει με τις πιο αγωνιστικές περιόδους της ιστορίας του, διεκδικώντας μια άλητη εκπαίδευση και, στο πλαίσιο της, έναν άλητο εκπαιδευτικό σε ένα ριζικά διαφορετικό κοινωνικό τοπίο, που μόνο οι ενωτικοί, μαζικοί αγώνες μας μπορούν να εξασφαλίσουν.

Επειδή τίποτε δεν είναι όπως χθες

Στηρίζουμε ενωτικά και δυναμικά τη δράση της ΟΛΜΕ και των ΕΛΜΕ

Συντονίζουμε τον αγώνα μας με όλους τους εργαζομένους,

τους γονείς και τους μαθητές μας.

Προετοιμαζόμαστε για μεγάλους ενωτικούς αγώνες

Για να υπάρξει αύριο για το Δημόσιο Σχολείο, τους εργαζομένους, την κοινωνία

ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΚΙΝΗΣΕΙΣ

Αγωνιστική Συνεργασία Καθηγητών

Εργατική Αριστερά Εκπαιδευτικών

Κίνηση Εκπαιδευτικών «Δ. ΓΛΗΝΟΣ»

Τοπικά Ενωτικά Σχήματα

Ανένταχτοι Αριστεροί Καθηγητές

